

Omdannelse af hele den militære Retspleie. Her troer jeg, at den Bemærkning kunde passe, som den ærede Krigsminister før brugte i en anden Sammenhæng — hvor jeg ikke troer den passede — at man ved paa een Gang at ville opnaae for Meget let kan udsætte sig for, at man slet Intet faaer. Der har ikke i de senere Aar, troer jeg, hersket den Mening, at man ikke kunde bearbejde og ikke burde bearbejde den militære Straffelov, medmindre man tillige samtidigt kunde bearbejde den militære Retspleie. Seer jeg hen til, hvorledes man er gaaet frem i andre Lande, f. Ex. de Lande, jeg før nævnte, da har man der netop behandlet den militære Straffelovgivning adskilt fra Straffeprocessen, og man har fortrinsviis fremhævet en anden Lov som Forløber for den militære Straffelov, efter hvilken man har ventet, inden man tog fat paa denne, og det er, som jeg før antydede, den borgerlige Straffelov. Der er en naturlig Sammenhæng mellem den borgerlige Straffelovgivning og de Grundsætninger, der raade i den militære; den militære Straffelovgivning har naturligviis noget Giendommeligt paa Grund af de militære Forholds Giendommelighed — ellers vilde der jo slet ikke behøves nogen særlig Militærstraffelov —; men den hviler dog paa almindelige, naturlige Retsgrundsætninger og navnlig ogsaa paa det positive Udtryk, disse have faaet i den almindelige borgerlige Straffelov. Nu er det en Kjendsgjerning, at netop de 3 nordiske Lande, Norge, Sverrig og senest Danmark have faaet en almindelig borgerlig Straffelov, og deri ligger det naturligt at vente, at der ogsaa vil komme en militær Straffelov, hvortil der jo hos os i allerhøieste Grad trænges, idet man jo her ligesom ved de gamle borgerlige Straffelove er kommen til, at de paa Papiret staaende Love ikke kunne udføres. I den samme Orden, hvori de borgerlige Straffelove ere fremkomne, først i Norge, saa i Sverrig, fremkom ogsaa de militære Straffelove, først i Norge og saa i Sverrig, og nu troede jeg ganske vist, den stod paa Dagsordenen i Danmark. — Jeg har som sagt ikke fremsørt nogen Aale over, at Justits- og Krigsministeren, hvilke Ministre jo fortrinsviis maane

behandle denne Sag, ikke i denne Samling have kunnet forelægge noget Forslag, men jeg tilstaaer, jeg frygter for, at Sagen vil blive skudt ud i en ubestemt Fremtid, dersom det bliver Regjeringens endelige Mening, at der ikke kan forelægges Forslag til en militær Straffelov, medmindre der tillige samtidig foregaar en Omdannelse af den militære Retspleie. Vel erkjender jeg personlig, at det ikke er nødvendigt, at dette Forslag udskydes, til den borgerlige Retspleie i Straffesager er omordnet; men paa den anden Side erkjender jeg, at der er en vis Sammenhæng, og jeg kunde forstaae, at man sagde, at det ikke er hensigtsmæssigt at tage fat paa den militære Retspleies Omdannelse, førend en Lov om den borgerlige Retspleie i Straffesager er gennemført. Jeg troer ogsaa at vide, at der er kyndige Militærretsauctoriteter, som have denne Anskuelse; — det skal jeg dog lade staae hen —; personlig erkjender jeg, at der ikke er Noget absolut til Hinder for, at man i det Hele taget kan bearbejde Lovene om den militære Retspleie, uagtet det ikke er lykkes at gennemføre Lovene om den criminelle Retspleie i Straffesager, hvad der jo i ethvert Tilfælde vil tage flere Aar. Men som sagt, skal Alt dette nødvendigt samles paa een Gang, frygter jeg for med Sandhed at kunne sige, at man paatager sig Saameget, at Følgen kan blive, at man slet ikke faaer Noget gjort.

David: Det synes, at det er faldet saavel den høitagtede Krigsminister som et andet æret Medlem noget haardt paa Hjerte, at jeg har sagt, at staaende Arrest var en barbarisk Straf. Naar jeg har brugt det Udtryk „barbarisk“, da skal jeg ikke her nærmere gaae ind paa, om det netop kan finde sin rette Anvendelse paa den omtalte Arreststraf; men saa Meget er vist, at hvad der i Særdeleshed har gjort Opinionen mod Krumslutning saa stærk, det er, at man har antaget, at denne Straf var mere haard end tilberligt, og at den anvendtes paa en Maade, som meget let kunde udsætte den Paagjældende for Skade paa sit Helbred, og det Selvsamme er Tilfældet med staaende Arrest. Man har for at gjøre det mere indlysende, at Krumslutning havde noget